

være en Fyldestgørelse af Grundlovens § 32. Det er kun at betragte som en ren midlertidig Foranstaltning, indtil man kan komme til en Grundlovsforandring, eller i alt Fald, indtil det storpolitiske har tabt sig noget mere, saaledes at man kan blive mere klar over, hvad Befolkningens sande Mening er.

Paa den anden Side have vi heller ikke principielt godkendt en bogstavelig Udtydning af § 32. Vi have netop saa bestemt som muligt hævdet, at man kan give denne Paragraf en saa fuldstændig loval, samvittighedsfuld og grundlovmæssig Udførelse uden at komme ind paa den bogstavelige Udtydning. Det var paa dette Punkt, at jeg for Tidens Skyld udtalte mig i en kort Antydning ved 2den Behandling. Men da det er af ganske overordentlig stor Vigtighed for at klare dette Punkt, da Spørgsmaalet vistnok vil komme til at spille en stor Rolle i Fremtiden, hvis vi saa mere med Sagen at gøre, og da jeg desværre i Lørdags udtalte mig noget uforrett om dette, vil den ærede Formand maasse tillade mig at oplæse nogle korte Dringer af de Mænd, som talte om denne Sag, da den først kom frem i Rigsdagen nemlig her i Landstinget i 1866, efter at man havde vedtaget Grundlovsrevisionen. Ordføreren, Krieger, udtalte sig den Gang saaledes: „Jeg tror ikke, at der kan være Tvivl om, at der, naar en Valgkreds vokser saa stærkt i Antal, at der bliver en hel Folketingskreds tilovers, bør dannes en ny Kreds. Udvalgets Flertal har imidlertid ment det at være af Vigtighed at finde et Princip, som ikke blot førte til et eller andet Resultat i Øjeblikket, men som ogsaa kunde være nogenlunde vejledende for Fremtiden ved Behandlingen af alle disse Spørgsmaal. Det mente, at det var rigtigst, at man ikke paa dette Punkt gif efter et løst Støn, men at man, da nu Sagen var forelagt efter Grundlovens Vedtagelse, om muligt burde ordne Forholdet paa en saadan Maade, at der derved var givet et vejledende Fingerep for Fremtiden. Flertallet har nu troet, at man ikke let paa dette Punkt vilde komme til et sikrere Princip end det, der fremkommer, naar man tager Hensyn til, om der i de store Grupper, som der naturlig i en Sag som denne frembyder sig, har fundet en saa stor Tilvækst i Befolkningen i Sted, at der er fremkommet et Overflud af en hel ny Valgkreds“. Det sidste er ikke ganske korrekt efter Kriegers Udtalelser, men Meningen er der, og da der saa af — ikke en Hækk af Talere, som jeg desværre har sagt sidste Gang, men af to Medlemmer — blev gjort opmærksom paa, at saa vilde de fore-

trække at gaa til en fuldstændig Revision — det var Medlemmer af Oppositionen —, udtalte Ordføreren: „Mig er det forekommet, at det ikke var klogt at skyde Spørgsmaalet om disse Forholds Ordning ud paa ubestemt Tid, idet man derved ligesom giver Anvisning paa og vækker Forventning om en gennemgaaende Revision af den hele Valgkredsinddeling, hvilket jeg anser for uheldigt. Jeg tror, at Opgaven naturligt maa være at nedslaa Duster og Forventninger om en saadan gennemgribende Revision og om muligt derimod at finde et frugtbart, bestemt og klart vejledende Princip. Et saadant er det, som Flertallet tror at have fundet, og det er i Henhold hertil, at vi foreslaa dette Lovforslag“. Forslaget gif som bekendt ud paa, at der skulde oprettes to ny Kredse, en i Kjøbenhavn og en i Standerborg, fordi der i hele Kjøbenhavn og i hele Standerborg Amt var et Overflud paa 16,000 Mennesker. — Jeg skal endvidere tillade mig at oplæse, hvad David udtalte ved denne Leilighed. Han sagde: „Jeg lægger Vægt paa, at man i en Sag som denne ikke skal søge at slaa Principper fast, som i og for sig ere aldeles urigtige. Det er saaledes blevet ytret, at der, naar det i Grundloven hedder, at der skal være en Repræsentant for hver 16,000, skulde der ikke være tænkt paa Underafdelinger, de enkelte Kredse, men Landet over i det hele, og altsaa, naar det ved en almindelig Folketælling er konstateret, at der er 1,700,000, den hele Inddeling maa gøres om. Det tror jeg er en fuldkommen urigtig Anskuelse, ja jeg vil sige, at det er en Anskuelse, hvortil den hele lovlige Tilstand taler paa den allerkræftigste Maade“. Han anførte det Eksempel, at der var en Ø, som havde 11,000 Mennesker, saa vilde man oprette en Kreds paa denne Ø; selv om Indbyggertallet nu steg langt op imod det dobbelte, vilde man beholde den enkelte Kreds, men steg det op til 33,000 Mennesker, vilde man ubetinget oprette en ny Kreds, selv om det ikke stod i Forhold til de andre Dele af Landet. Mådvig sluttede sig til det samme Standpunkt, og det var ved denne Leilighed, Bloug udtalte sig saaledes: „Thi man vil aldrig komme til paa en Gang at nedbryde hele Regulatorivet og begynde Omdelingen forfra“. Og Kee sagde noget lignende. Han udtalte sig saaledes: „Der kan jo aldrig blive Tale om fuldstændig at omændre det hele. Det er jo kun, for saa vidt der maatte vise sig en stor Fyldighed i de enkelte Kredse. Aldeles matematisk at forandre Forholdet har vist aldrig været nogens Mening.“ Saaledes udtalte man sig altsaa